

Minister om at tage denne Sag under velvillig Overvejelse.

Saa er der et lille Spørgsmaal, som ikke har nogen finansiel Betydning. Kunde ikke disse Pensionister faa et begrænset Antal Familiefriepas, f. Eks. 4 om Aaret. Det er jo ikke sikkert, at ret mange ville benytte dem, de fleste af dem ere udslidte og ville ikke rejse omkring. Men naar en Mand har været i Statsbanernes Tjeneste i 30—40 Aar og har været vant til at tage sin Hustru med paa Rejse, kan han maaske have Lyst til det fremdeles, og saa er det jo ikke saa lille en Udgift, naar man kommer ned paa Pensionslovens Smalkost. Jeg hørte nok, at den højtærede Minister udtalte sig for en Indskrænkning af Fribefordringen, men jeg haaber ikke, at det skal komme til at gaa ud over dette lille beskedne Ønske.

Maa jeg i denne Forbindelse fremkomme med et andet Ønske, der nok vil blive noget dyrere. Det gaar ud paa, om ikke Reservearbejderne kunde faa et begrænset Antal Friepas, inden de blive fast ansatte. Der er ogsaa en lille Udgift, som jeg gerne vilde fritage disse Reservearbejdere for. Naar de nu antages paa Statsbanernes Værksteder, skulle de fremskaffe Lægeattest. Jeg synes, det var tidsnok, naar de blev fast ansatte. Det er ingen Nytte til at fremskaffe denne Lægeattest, naar de skulle gaa et eller to Aar eller længere som Reservearbejdere og de ikke vide, om de blive fast ansatte.

Jeg har ogsaa et lille beskedent Ønske om, at Lærlingene paa Statsbanernes Værksteder maatte faa 8 Dages Ferie i Lighed med de fast ansatte, voksne Arbejdere. De kunne lige saa vel trænge dertil som disse. Naturligvis skal det være med Løn, men det vil ikke koste ret meget, da deres Løn er meget beskedent.

Jeg tror ogsaa, det kunde være meget ønskeligt, om man paa Centralværkstederne kunde faa nedsat et staaende Akkordudvalg. Nu foregaar der en aarlig Revision, der gaar for sig paa den Maade, at en Værkmester fra København rejser til Aarhus og omvendt for at revidere, som det hedder, men det er dog nærmest for at reducere Akkorderne. Det foregaar paa den Maade, at den, der rejser til disse forskellige Værksteder og ser, at Arbejdet udføres billigere det ene Sted, rejser hjem og siger: I København kunde de faa det lavet for den Pris, og saa sætter man al Kraft ind paa at nedsætte Akkordpriserne trods det, at Akkorderne maaske have bestaaet en Menneskealder.

Det vilde være ønskeligt, om man kunde faa nedsat et saadant Akkordudvalg og at Akkordpriserne kunde gælde for en længere Aarrække for derved at undgaa den idelige Kval og Spektakel, som der nu er, naar man forsøger at nedsætte Akkordpriserne.

Endnu har jeg et Par Spørgsmaal, der er af rent københavnsk Karakter. De angaa de nye Værksteder. Jeg har selv været ude paa de Værksteder, og de ere sikkert fortrinligt indrettede i Overensstemmelse med Nutidens Fordringer. Imidlertid er der et Par Ting ved Omgivelserne, som jeg gerne vilde henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa. Der ligger 2 Destruktionsanstalter eller Kødmassefabrikker — maaske ere de under eet Firma — lige op til Statsbanernes Skel. De udsende en ganske ulidelig Stank, naar Vinden bærer over paa Værkstederne, der kun ligge ca. 200 Alen fra dem. Der er allerede i den korte Tid fremkommet adskillige Klager. Og det er vel nok vanskeligt at træffe en Ordning angaaende denne Sag. Men saa vidt jeg ved, have disse Fabrikker en Koncession fra Københavns Kommune, og naar den udløber, kunde der maaske gøres noget i Retning af at faa dem flyttede. Maaske kunde Statsbanerne indtage den Jord, som der til den Tid rimeligvis nok vil være Brug for. Men indtil det kan ske, kunde man maaske afværge disse Uddunstninger ved Udsugning eller paa anden Maade. Den anden Ulempe er en Aa, der løber forbi Lokomotivreplicationsværkstedet. Den løber ud i Kalvebodstrand, jeg ved ikke, hvor den har sit Udspring. Den er en ca. 17—18 Alen bred. Kunde man ikke paa Strækningen forbi Værkstederne og paa begge Sider af dem overdække Aaen eller anlægge en dækket Kloak, thi det er sikkert, at denne Aa vil foraarsage megen Stank, naar Sommeren kommer, og den vil medføre, at man ikke kan lukke Vinduer op ud mod Aaen.

Jeg vil derefter vende mig til den højtærede Justitsminister med et Par enkelte Spørgsmaal. Ligesom Opsynsmændene paa St. Hans Hospital have Opsynsmændene paa Jydsk Asyl under 12. Juni 1909 dannet en Organisation. Det er en ret og slet Fagforening, bygget paa fredelig Forhandling med Ledelsen, Indsendelse af Andragender osv. I dens Love, som jeg har faaet et Eksemplar af, er der ikke noget som helst revolutionært. De Paragraffer, der findes i dem, ere de almindelige, om Styrelsen, Kontingent, General-